

Pensjonistrådets i Utdanningsforbundet Innlandet er blitt utfordra på å si noe om følgende spørsmål fellesskolen.

1. Hvordan kan vi forberede skolen for å ruste elevene til å møte en mer kompleks og usikker verden?
2. Hva mener du er de viktigste utviklingstrekkene i skolen, og hvordan bør de møtes?
3. Elevenes utbytte i og av framtidens fellesskole: hva trenger elevene å lære for å leve gode liv?

Pensjonistmedlemmene er den medlemsgruppa i Utdanningsforbundet som virkelig har erfart fellesskolen, både som elever og lærere.

Vi vet at ikke alt var perfekt i den skolen vi jobba i, men vi ønsker å framheve verdier vi mener er verdt å ta vare på.

1: Hvis verden er kompleks, må skolen være enkel og oversiktlig. Elevene må få oppleve fellesskap, lære ting sammen. Bli trygge på hva skolen er og sin egen plass i skolen. Eleven skal være i sentrum, de skal oppleve trygghet. Unger/små barn må få anledning til å være barn, få lov til å leke seg gjennom vanskeligheter. Og de må få bruke den tida de trenger for å lære nye ting.

2: Skolen preges av uro og et mangfold av ulike løsninger. Uro gir urolige og utrygge elever. Dette gir rom for foreldre som er ærgjerrige på sine barns vegne, rom for å kreve særbehandling av sine barn. Skolens visjon må være klar og konkret, så både elever og foreldre forstår hva skolen skal inneholde og hva som forventes av både elever og foreldre. Samarbeidet med foreldregruppa er viktig, kanskje viktigere enn tidligere, og skal skolen lykkes er en avhengig av at foreldregruppa vet hva som forventes. Fokus må være på VÅRE BARN, ikke mitt barn. Trenger vi en foreldreskolering?

Skolen preges også av individualisering og konkurranse i stor grad. Skolemyndighetene har kanskje lagt opp til dette selv, ved innføring av blant annet Nasjonale prøver og en rekke andre prøver både nasjonalt og i noen kommuner lokalt. Når media lister opp hvilke kommuner og hvilke skoler som er best på noen av disse prøvene/testene, er konkurransen et faktum. Når vi har konkurranser, skaper det alltid noen tapere. Elever som føler seg som tapere, kan fort bli uromomenter i klasserommet. Dagens voksne er i stor grad fanga av individualiseringa som spriker i alle retninger. Fellesskapet i familiene er i stor grad forvitret, vi ser på ulike kanaler, programmer på TV, før så vi på lineær barne-tv og Dagsrevyen sammen, nå er hvert enkelt individ opptatt av hver sin skjerm. Fellesskapet rundt matbordet er blitt bort i mange hjem.

3: Vi tror at fellesskolen må defineres på ny, ut fra den virkeligheta vi har i dag. Enhetsskolen var vår felles referanseramme, ga oss en tilhørighet som samfunnet vårt var bygd opp på.

Skolen må fortsatt bygge på solidaritetstanken, lære barn å ta hensyn til hverandre, kjempe mot utenforskap og lære å ta ansvar.

Skolen må bygge på tydelige strukturer, kontinuitet, ro og orden, klare regler og normer. Skolen må ta ansvar for å gjeninnføre fellesskap, og skolen må være krystallklar på hva skolens oppgaver skal være. Alt skal inn i skolen har lenge vært et mantra, og skolen har vært lydig og gitt rom for «alt». Dette skaper uro og tilkortkommenhet både for skolen som institusjon, lærerne og elevene. Man får ikke konsentrert seg om kjerneoppgavene godt nok.

Det digitale har fått for stor plass, ungene får ikke tid og ro til å la ny lærdom bli konsolidert, man haster videre til nye læringsmål som skal oppnås. Skrekkscenariet er skolen som hadde som mål at

førsteklassingene som skulle lære 3 nye bokstaver hver uke!! Skriftkultur, lesing og regneferdighet har altfor lenge måtte vike plass.

Det aller viktigste er å skape trygge elever som i sin tid kan bli trygge voksne.

Pensjonistrådet i Utdanningsforbundet Innlandet
Aud Kvam, leder